

чния си господарь и поченваше разговоръ, който пакъ тосъ часть сама прежъваше защото съка дума на Главка са въртѣше само около единъ предметъ, *Иона*, и туй име произосяно отъ устата му докарваше ѝ скърбъ и смъртны мжки. Много пжти са раскайваше дѣто стори добро на *Иона* та я отърва отъ рѣцѣтъ на развратенны египтянинъ, често си помыслише на умъ: «ако *Иона* са покорѣше на *Арбака*, тогасъ Главкъ не щѣше да я обыча» и посрѣдъ туй заключеніе душата ѝ са обладаваше отъ страшны и мрачны мысли.

Тя не предугаждаше съвършенно жестокутъ мжки, които щѣше да испята когато постѣни толкосъ велкодушно съ *Иона*. Тогасъ тя не бѣ еще присѣдѣствовала на свиданіа на Главка съ *Иона*. Когато са научи че Главкъ обыча друга, сѣрдешната ѝ мжка не я свали изведнажъ, оскърби я, смути я, но постепенно ревностиа са облече въ образа на жестокостѣта, на свирѣпостѣта, сяща умраза и като са обръщаше къмъ сѣрдето си викаше «мщение!» Тѣй вѣтрѣтъ люте зеленѣтъ листове докато сѣ на дървото, но шомъ падѣтъ на земята повѣнжлы, гѣпчѣтъ са отъ сѣкій пѣтвикъ и загубватъ вече жизненны си сокъ; тогази сѣщійтъ вѣтрѣтъ тосъ часть ги распилява като ги разнася безпрестанно по разны направленія. Ако любовта влѣзе въ сѣрца честити и еще благонаѣжны, тя излива едната роса отъ крылѣтъ си, и нейната сила е пріятна, но ако сѣрдето са случи повѣнжло, пѣгубило съка надѣжда, ако пролѣтъта не му са засмива, о тогасъ сѣщото дыханіе на любовта, които прохладжа радостивѣтъ сѣрца, него изгаря и мжчи и го скита по разны пѣтѣща докато тѣлото му падне за сѣвоги въ каля.

Характертъ на *Недія* зель бѣ единъ цѣтъ на жестокость поради злочестина та на дѣтскія ѝ възрасть, и покритиѣтъ развратны сцены, презъ които тя мнѣж безъ да са оскверни тѣлесно, ако и да пощадижъ чистотата на безоката, но направихъ да оздрѣбѣтъ може бы душевныѣтъ ѝ страсти. Шумныѣтъ бакханалія на *Бурба* можахъ да ѝ докаратъ само отврѣщеніе, а пиршествата на *Арбака* едны минути страхове, но ови въздухъ на разврата усили вѣроитно нѣкое расположеніе на душата ѝ. И безъ туй еще, слѣпотата която дѣйствува на въображеніето, тѣзи слѣпота послужи за да оголѣми, глупыѣтъ и страшны балуванія на любовта ѝ. Гласѣтъ на Главка изъ най напредъ гармонически са отрази на слуха ѝ, нѣжното му докарванье остави впечатлѣніе на ума ѝ, и когато той остави *Помнея* минжлата година, тя събра въ сѣрдето си, като въ сѣкровище най малката дума негова, а когато чу да са говори отъ сѣкиго че този пріятель и покровитель на злочестата цѣточица е былъ